

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

11 maart 1998

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR STAATSHERVORMING EN ALGEMENE ZAKEN

Interpellatie van de heer John Taylor tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de outsourcing van de informaticafunctie bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Met redenen omklede motie

Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken

Woensdag 11 maart 1998

VOORZITTER : De heer Johan Sauwens

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.13 uur.*

Interpellatie van de heer John Taylor tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de outsourcing van de informaticafunctie bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Taylor tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de outsourcing van de informaticafunctie bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn interpellatieverzoek dateert reeds van 14 januari. Ondertussen werd over deze aangelegenheid reeds een beslissing genomen door de Vlaamse regering zodat mijn vraag misschien voor een stuk achterhaald lijkt. Toch denk ik dat het belangrijk blijft even dieper op dit onderwerp in te gaan.

Ter inleiding wens ik even terug te komen op de oorspronkelijke beslissing die in dit verband werd genomen, namelijk de beslissing van 4 juli 1996 waarbij de Vlaamse regering zegt dat ze haar principiële goedkeuring hecht aan de optie om tot volledige outsourcing over te gaan, tenzij de aan te wijzen begeleidingspartner hierover gedurende de eerste fase van het onderzoek werkelijk tegenindicaties zou vaststellen.

Er werden daar nog een aantal andere voorwaarden aan verbonden. Zo moest bijvoorbeeld de kostenbeheersing kunnen worden aangetoond. Er was het aspect van het eigendomsrecht van de Vlaamse

Gemeenschap van de programma's die eventueel zouden worden ontwikkeld. Er was het element van de omkeerbaarheid van de overeenkomst, en er was ook nog de afsluiting van een resultaatsverbintenis met betrekking tot kwaliteit versus kwantiteit. Dit waren zowat de basisprincipes waarvan deze beslissing uitging.

Uiteindelijk werd ook afgesproken om een externe begeleidingspartner aan te wijzen om deze hele zaak voor te bereiden. Eigenlijk stond in die beslissing ook dat de volledige uitvoering van die opdracht - ondertussen toegewezen aan Coopers & Lybrand - onderworpen zou worden aan een tussentijdse beslissing van de Vlaamse regering, wat onlangs ook is gebeurd. De verdere samenwerking met deze externe begeleidingsgroep in een tweede en een derde fase zou dus afhangen van de resultaten, maar ook van de conclusie die deze groep zelf trekt.

Er werd ook gesteld dat het verschil tussen kwaliteitscontrole en kwaliteitsbewaking moest worden onderzocht. Indien ik me niet vergis, werd dat ook in die beslissing opgenomen. Er werd ook een duidelijke definitie gegeven van wat de Vlaamse regering onder outsourcing verstaat. Ook daarin werd nogmaals het onderscheid gemaakt tussen kwaliteitscontrole en -bewaking.

Ik wens ook te benadrukken dat deze beslissing werd voorafgegaan door een zeer negatief advies van de Inspectie van Financiën die daar een vijftiental vragen en opmerkingen bij geformuleerd heeft. Uiteindelijk zegt deze dienst dat - en ik citeer : 'de regering ernstige risico's neemt op organisatorisch, juridisch en budgettair avontuur.' Als gevolg van dit negatieve advies is er ook een soort overruling geweest door de minister van Begroting die in haar begrotingsakkoord van 29 april stelt dat de inschakeling van een begeleidings- en onderhandelingsconsultancy moet leiden tot een definitief beeld van welke onderdelen van de informatica

Taylor

voor outsourcing in aanmerking komen en welke eventueel niet.

Dit houdt dus in dat de toewijzing van deze opdracht geen principiële stellingname voor of tegen outsourcing inhoudt. De beslissing hierover kan pas worden getroffen nadat uit het definitieve beeld een positieve kosten- en batenbalans blijkt. Het nochtans zeer duidelijke advies werd tot op heden volgens mij volledig genegeerd. Ik had van de minister willen vernemen of hij mijn mening dienaangaande deelt. Met andere woorden : in welke mate heeft men tot op heden rekening gehouden met dat begrotingsakkoord van de minister van Begroting ?

We hebben ook nog de beslissing gekregen van 6 november 1996 waarbij Coopers & Lybrand werd aangewezen als begeleidings- en onderhandelingspartner. Dit zou in drie fasen verlopen, waarvan de eerste nu achter de rug is. De eerste fase hield het initiëren in van een outsourcingproject, alsook het bepalen van de haalbaarheid van de outsourcing en het specificeren van het bereik ervan.

Ik wens toch te wijzen op de dubbelzinnige, ja haast schizofrene aspecten van het contract. Het gaat om een contract van meer dan 47 miljoen frank, zonder BTW. Of deze firma al dan niet de tweede en derde fase van het contract toegewezen krijgt, hangt af van het feit of zij zelf vindt of er al dan niet tegenindicaties zijn om verder te gaan. Met andere woorden : als deze firma in de loop van de laatste maanden zou hebben gezegd dat verdere outsourcing een slechte zaak zou zijn, dan zou ook haar taak afgelopen zijn en zou ze uiteindelijk veel minder aan deze opdracht verdienen. Hoe kan een begeleidingsfirma nog een objectief advies uitbrengen als een negatief advies de eigen belangen zou schaden ? Dit is, naast het negatieve advies van de minister van Begroting, het tweede pijnlijke punt in deze zaak.

Ondertussen heb ik met heel wat vertraging het tussentijds verslag gekregen. Dit rapport bleek al lang overal rond te dwalen, maar ik, een gewoon parlamentslid, slaagde er niet in het te pakken te krijgen.

Ik stel dus vast dat de regeringsbeslissing van vandaag gebaseerd is op het feit dat er geen tegenindicaties werden geformuleerd. Ik vraag mij af of dit wel juist is. Ik denk hierbij in de eerste plaats aan het kostenaspect dat toch één van de doorslaggevende argumenten was van de oorspronkelijke

beslissing van deze regering. In het eindrapport van Coopers & Lybrand staat dat - en ik citeer : 'de bekomen informatie niet toegelaten heeft een kostprijspggnose te maken of het kost- en verminderingspotentieel door outsourcing te kwantificeren op basis van marktgegevens'. Men geeft dus toe dat de marktbevraging het niet mogelijk gemaakt heeft een kosten-batenanalyse op te stellen. De regering beweert nu dat er geen tegenindicaties zijn. Ik vraag mij dan af wat zij van dit element uit het rapport van Coopers & Lybrand denkt. Zij geven immers zelf toe dat het niet mogelijk is een kosten- en batenanalyse te maken.

Er werd dus afgesproken dat ook een resultatenverbintenis moet worden afgesloten. Ik heb de indruk dat dit in de conclusies allesbehalve aan bod komt en dan heb ik het nog niet eens gehad over de omkeerbaarheid. Wie via outsourcing in de boot stapt met een bepaalde firma moet zich immers goed realiseren dat daardoor een sterke afhankelijkheid wordt gecreëerd waardoor men na vijf jaar nog moeilijk terug kan. Die firma zal in die periode ook een enorme monopoliepositie opgebouwd hebben ten aanzien van alle andere bedrijven uit deze sector en ze zal alle knowhow verworven hebben. Bovendien zal de Vlaamse Gemeenschap waarschijnlijk niet langer over de informatici beschikken waarover ze nu beschikt vermits het de bedoeling is een beperkte sturings- en controlecel op te richten. We zullen dus totaal afhankelijk worden van de informaticafirma die het contract in de wacht zal slepen.

Ik stel ook vast dat de inhoud van het begrip omkeerbaarheid op twee jaar tijd sterk is geëvolueerd. Twee jaar geleden meende ik te begrijpen dat men met omkeerbaarheid bedoelde dat we het ook nog zelf zouden kunnen doen in plaats van het uit te besteden, maar nu moet ik uit omkeerbaarheid afleiden dat ook een andere firma het contract moet kunnen krijgen. In hoeverre werd hier nog rekening gehouden met de concurrentiemogelijkheden en de kansen van anderen ? Met betrekking tot de omkeerbaarheid staat letterlijk in het rapport dat - en ik citeer : 'de overdracht van het object leidt tot een de facto afhankelijkheid voor een periode langer dan vijf jaar'.

Men sluit dus een overeenkomst af voor vijf jaar, maar in het rapport van Coopers & Lybrand staat uitdrukkelijk dat dit tot een de facto afhankelijkheid leidt van meer dan vijf jaar. Men geeft dit dus zelf toe. Daarom heb ik de indruk dat de voorwaarden absoluut niet vervuld werden. Op de koop toe zeggen dat er geen tegenindicaties zijn, dat noem ik zichzelf leugens wijsmaken.

Taylor

Ik begrijp niet in hoeverre nog is voldaan aan de voorwaarden die de minister van Begroting had gesteld, tegen de Inspectie van Financiën in. Ze had een aantal duidelijke zaken vooropgesteld die een definitief beeld moeten geven van welke onderdelen van de informatica voor outsourcing in aanmerking kunnen komen. Het houdt ook in dat de toewijzing van de opdracht geen principiële stellingname inhoudt voor of tegen outsourcing.

Ik stel duidelijk vast dat Coopers & Lybrand niet hebben onderzocht welke alternatieven er zijn. Ik vraag me ook af in hoeverre ze hun opdracht volgens het contract hebben uitgevoerd. Ik stel me ook vragen bij de reikwijdte van de outsourcing. Zo worden de voordelen van het outsourcen per activiteit niet bekeken. Coopers & Lybrand hebben deze opdracht gekregen - en ik citeer : 'omwille van het feit dat ze op het einde van fase 1 een kostenprojectie ter beschikking zouden stellen, ook zonder outsourcing. Deze projectie zou naast de bestaande situatie ook de situatie omschrijven die ontstaat na het wegwerken van gedetecteerde inefficiënties. Hieruit zou meerwaarde geleverd worden ook indien men niet zou overgaan tot verdere outsourcing'. Ik vraag me af hoe het Rekenhof een visum kan geven voor de betaling van deze opdracht aan Coopers & Lybrand als een essentiële opdracht niet is uitgevoerd. Ik vind het rapport van Coopers & Lybrand heel zwak. Ze hebben een aantal andere mogelijkheden niet onderzocht en bieden ook geen initiatieven aan. Bovendien is de voorgestelde reikwijdte allesbehalve onderbouwd.

Het eerste advies van de Inspectie van Financiën van twee jaar geleden, was een vernietigend advies dat 15 argumenten bevatte. Ik stel vast dat nu iemand anders het advies van de Inspectie van Financiën heeft gegeven, maar dat het even vernietigend is. Over de omkeerbaarheid van de outsourcing zegt men duidelijk dat - en ik citeer : 'de fundamentele vraag kan worden gesteld of in het licht van de informatiemaatschappij van de eenentwintigste eeuw, de ontmanteling van het eigen informaticapotentieel wel de meest aangewezen strategie is voor een kosteneffectief informatiseringsproces van de Vlaamse Gemeenschap'. Men maakt dus opmerkingen in verband met de kostprijs, de kwaliteitsverbetering, de wijze waarop de studie is gemaakt en de omkeerbaarheid van de outsourcing.

Het algemeen besluit van de Inspectie van Financiën luidt als volgt : 'Op basis van de huidige stand van zaken inzonderheid het voorliggend dossier,

acht de Inspectie van Financiën de afwezigheid van tegenindicaties tegen outsourcing niet of minstens onvoldoende aangetoond. De begeleidingsfirma heeft bovenvermelde punten niet of in onvoldoende mate onderzocht. Bovendien wordt erop gewezen dat de begeleidingsfirma slechts fase 2 en 3 van haar studieopdracht mag uitvoeren indien er principieel tot outsourcing beslist wordt. De vraag stelt zich dan ook of het betrokken begeleidingsbureau volledig onafhankelijk kon of kan oordelen over het al dan niet bestaan van tegenindicaties'. Ik vind het erg dat de regering in een miljardendossier twee negatieve adviezen gewoon naast zich neerlegt.

Ik stel vast dat er een beslissing werd genomen. Het enige positieve punt daarvan is dat de regering laat uitschijnen dat er in juni nog eens een evaluatie en een standpuntbepaling zullen volgen. Het zou me verbazen indien de regering in juni plotse-ling wel tegenindicaties zou zien als ze die nu niet ziet. Ik vind het bijzonder pijnlijk dat men de Inspectie van Financiën totaal negeert. Men heeft een studie laten maken die veel geld kost, maar die bijzonder zwak uitvalt. Ik wil hierover een aantal vragen stellen en ik zal de komende maanden niet aarzelen om daar verder op in te gaan.

Mijn eerste vraag aan de minister is of hij, in tegenstelling tot de Inspectie van Financiën, van mening is dat Coopers & Lybrand goed werk hebben geleverd. Het essentiële element op basis waarvan ze de gunning hebben gekregen, met name het onderzoek van alternatieven, hebben ze niet uitgevoerd.

Ik stel ook vast dat van de hele discussie over het onderscheid tussen kwaliteitscontrole en kwaliteitsbewaking niets terug te vinden is. De minister vond het belangrijk om op de onkunde van een parlementslid te wijzen. Aangezien ik volgens de minister tot deze onkundigen behoor, zou ik na twee jaar graag weten of er al uitsluitel is over het onderscheid tussen deze twee elementen.

Ten derde stel ik vast dat de regering stilzwijgend verder opdrachten uitbesteedt. De regering voert reeds twee à drie jaar inderdaad een politiek waarbij ze op een zeer verscheidene manier een aantal essentiële taken die aan de overheid toekomen, uitbesteedt aan anderen. Ik denk daarbij aan het kluwen van VOI's en DAB's. Het Rekenhof heeft daar al een aantal opmerkingen over gemaakt. Ik denk ook aan de problematiek van het uitbesteden aan externe bureaus van alle mogelijke opdrachten.

Taylor

Er wordt daar enorm veel geld besteed. Dit kan belangrijk en efficiënt zijn, maar het heeft ook een belangrijke budgettaire impact. Vaak betekent het ook dat een aantal taken die normaal door de overheid moeten worden uitgevoerd, worden uitbesteed. Principieel ben ik daar niet tegen gekant, maar de wijze waarop dit gebeurt roept toch een aantal vragen op.

Vorig jaar hebben we de regering gevraagd een debat te voeren over de kerntaken vooraleer men verder zou gaan outsourcen. De regering heeft dit echter volledig naast zich neergelegd. We hebben daarover, samen met de heer Denys, een motie ingediend, maar die werd ook genegeerd. De regering geeft het parlement dus een kaakslag, en als ze dat wil doen, moet ze de gevolgen erbij nemen. Men doet echter gewoon voort alsof er niets is gebeurd. Ik stel ook vast dat de minister van Financiën hetzelfde doet. Men moet wel goed beseffen dat het parlement, met alle middelen waarover het beschikt, daarop zal reageren. Het laat me koud of het dan een zaak is van meerderheid of oppositie : het is een zaak tussen het parlement en de regering.

Ik zou van de minister willen vernemen in hoeverre de onomkeerbaarheid is gegarandeerd. Gaat men met andere woorden een totale afhankelijkheid scheppen van de Vlaamse overheid ten opzichte van de informaticasector ? Het zal dan in eerste instantie over het buitenland gaan want welke Vlaamse KMO zal kunnen meedingen naar deze opdracht ? De jongste jaren heeft minister-president Van den Brande herhaaldelijk debatten gevoerd en slogans gelanceerd over het verankeringsdebat en over het Vlaamse bedrijfsleven dat moet worden gesteund. Onze economie moet in eigen handen blijven, terwijl we nu zo een belangrijke toekomstsector, namelijk de informaticasector, uit handen geven. Op die manier geven we aan het Vlaamse bedrijfsleven weinig mogelijkheden. Alleen grote ondernemingen zoals Andersen zullen hierop kunnen inspelen.

Ook de budgettaire impact zal gedurende vele jaren bijzonder groot zijn. We hebben de voorbije jaren moeten vaststellen dat er op vele vlakken van het Vlaamse beleid onvoldoende geld is. Op sommige vlakken wordt heel slordig omgesprongen met de budgetten. Voor sommige zaken is er geen geld, terwijl men voor andere zaken nogal los is bij het bepalen en vastleggen van engagementen die de volgende jaren zwaar zullen wegen op de Vlaamse begroting.

Er zal een beperkte cel sturing en controle worden opgericht die uit 25 tot 30 mensen zal bestaan. Ik denk dat het in de toekomst heel belangrijk zal zijn, vooral als men met een outsourcingfirma van buitenaf werkt, dat men over mensen kan beschikken die heel goed de behoefte- en de vraagzijde kennen.

Ik vrees dat we die mensen zullen verliezen en dat we binnen twee à drie jaar geen mensen meer zullen hebben, behalve deze kleine cel. Die zal echter zo ver van het eigenlijke veldwerk in de departementen staan dat ze niet in staat zal zijn om op een volwaardige manier te dialogeren. Ik vraag me overigens af - en het is misschien stout gezegd - of deze sturings- en controlecel geen middel is om opnieuw een aantal politieke benoemingen te doen. Ik wil hier duidelijkheid over krijgen.

Mijnheer de minister, ik heb de indruk dat het beleid dat nu wordt gevoerd, tot een zekere demotivering leidt in de Vlaamse administratie. Men gaf graag de indruk dat in de Vlaamse administratie heel wat ten goede veranderde en dat er een dynamiek op gang kwam. Uit de contacten die ik heb met ambtenaren, en niet alleen met de informatici, stel ik vast dat dergelijke beslissingen een weerslag hebben op de hele administratie. Ze demotiveren mensen. Mensen stellen zich vragen over wat er met hen zal gebeuren als men zo los omspringt met ambtenaren die ten dienste staan van de overheid.

Op dit ogenblik heerst in de Vlaamse administratie niet het ideale werkklimaat. Ik heb de indruk dat heel wat mensen er eerder gedemotiveerd en angstig zijn voor wat er morgen zal gebeuren. Dat is niet ongevaarlijk voor de situatie in de Vlaamse administratie.

Tot slot : we zijn niet tegen outsourcing, tegen geen enkele vorm ervan. Maar wat hier gebeurt, namelijk het volledig uitbesteden van de informatica, vinden we een zeer delicate zaak. Uit wetenschappelijke lectuur en in contacten met mensen uit de informaticawereld in Vlaanderen, leid ik af dat dit een zeer riskante zaak is. Outsourcen kan voor welbepaalde specifieke taken en deelaspecten van de informatica, die men zeer goed kan begeleiden vanuit de administratie. Maar volledig outsourcen is het outsourcen van problemen en niet van taken. Dit is een zeer gevaarlijke evolutie.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil beginnen waar de heer Tay-

Van den Bossche

lor eindigde. Dat het gaat om een delicate zaak, hoeft u mij niet uit te leggen, daar zijn we het over eens. Dat is het vaste leidmotief in alles wat ik daar ooit over heb gezegd, zowel binnen de regering als daarbuiten.

Ten tweede wil ik de heer Taylor wijzen op de toestand die ik heb geërfd in 1988. Toen sprak men niet over outsourcing, maar er was in werkelijkheid geoutsourcet. Toen waren we volledig afhankelijk, van alfa tot en met omega, van één bepaalde VZW die niet bepaald een overheids-VZW was : die had zelfs het absolute monopolie. Er bestond geen concurrentiesituatie op de markt. Het enige wat men ervan kon zeggen was dat het een Vlaamse VZW was. Dat wil ik best toegeven.

De vraag werd gesteld of deze situatie omkeerbaar was of niet. De omkeerbaarheid daarvan heeft jaren geduurd. Ik heb dus ervaring met situaties die eenduidig zijn opgebouwd en waarvan omkeerbaarheid altijd, zeker in de informaticasector, een aantal inspanningen vergt. Toen heeft de regering bewust gepoogd haar eigen informaticabestand op te bouwen met ambtenaren, en ze heeft zelfs rekening gehouden met de eerste mislukking die we terzake hebben meegemaakt. Ik herinner me dat in een bepaald jaar, ten gevolge van de marktsituatie waarin de informatici zich bevinden, 21 percent van mijn informaticapersoneel mobiel was. 21 percent van het personeel dat op 1 januari in dienst was, was op 31 december verdwenen. Dit personeel moest men altijd vervangen. Dat heeft aanleiding gegeven tot een bijzonder loonbarema voor de informatici in een poging om na te gaan of we het zelf kunnen of niet.

Ik heb nog een derde voorafgaande opmerking. Uiteraard zal outsourcing ook een kostenplaatje hebben, net zoals de huidige informaticafunctie een kostenplaatje heeft. Dat kostenplaatje is minder merkbaar. De twee DIC's die bestaan in de departementen Onderwijs en Leefmilieu en Infrastructuur zitten qua personeelskosten in de volledige kost van het personeel en zijn als dusdanig weinig zichtbaar.

In deze omgeving heeft men nooit gewerkt met service level agreements. Kwaliteitscontrole was onbestaande in de Vlaamse administratie binnen de informaticasector. Ieder deed zijn best. Af en toe waren er fenomenen die ook geld kostten, mijnheer Taylor. Ik heb nooit berekend hoeveel, maar ik geef u een voorbeeld. Op een bepaald ogenblik is de informaticacel in Onderwijs erin geslaagd een systeem op te bouwen waarbij de

anciënniteit op één tiende van een seconde werd verwerkt. Dit vroeg een enorme capaciteit en de ontwikkeling ervan heeft ook veel geld gekost. De informatici hadden zich nooit de fundamentele vraag gesteld of dit wel nodig was, laat staan dat ze de vraag hadden gesteld aan collega's van hetzelfde departement. Daaruit bleek dat de informatie perfect in batch kon worden verwerkt en derhalve niet in één tiende van een seconde moest worden verwerkt. Het nieuwe wereldrecord dat men had gevestigd, was een bewijs van het vernuft dat intrinsiek bij het informaticapersoneel aanwezig was, maar het was contraproductief in de hele organisatie.

Ik zeg dit om aan te tonen dat ik iets mis in uw interpellatie. Op dit moment rijzen namelijk ook problemen in verband met uitgaven voor informatica en de kwaliteit die ertegenover staat. Het geheel zal nauwgezet moeten worden nagekeken, daarin wil ik u volgen, net zoals ik u volg als u het hebt over het delicate karakter van de operatie.

De inspecteurs van Financiën doen wat ze doen en schrijven wat ze schrijven, maar er is natuurlijk ook de minister van Begroting. De inspecteurs van Financiën zijn noodgedwongen geen allroundspecialisten en ik verwijt hen dat niet. Overigens hebben ze genoeg werk. We hebben de minister van Financiën een document en een nota overgemaakt. U kunt me niet van cumul verdenken. U kunt me er ook niet van verdenken dat ik de minister van Financiën de meest soepele en gemakkelijke figuur in de regering vind. Ze heeft duidelijk een veel beter karakter dan ik, maar dat zegt nog niets, want dat is niet zo moeilijk.

Maar ik lees u wat ze over een aantal zaken schrijft. Over kwaliteits- en kostprijaspecten schrijft ze, en ik citeer : 'Voor het overige ben ik de mening toegedaan dat voor dit onderwerp de opmerkingen van de Inspectie van Financiën voldoende worden weerlegd en verduidelijkt.' Over de omkeerbaarheid schrijft ze, en ik citeer : 'Hieruit leid ik af dat voldoende aandacht werd besteed aan het probleem van de omkeerbaarheid, zoals dit trouwens duidelijk werd aangegeven door de begeleidingscommissie.' In uw haast om binnen de tijds-spanne te blijven, vergat u deze begeleidingscommissie te vermelden.

De heer John Taylor : De vraag is in hoeverre deze begeleidingscommissie objectief heeft kunnen werken.

Minister Luc Van den Bossche : Men kan niet zeggen dat eenieder die daarin zetelt de facto fout is omdat hij tot een universiteit behoort of een

Van den Bossche

belangrijke rol speelt in een firma. De commissie is enerzijds samengesteld uit universiteitsprofessoren en anderzijds uit mensen die aan de top van het bedrijfsleven staan in een sector waarin informatica een grote rol speelt. Veel meer dan dat kan ik niet garanderen. Ik kan er niet voor instaan of ze allemaal heilig en braaf zijn, maar ze hebben tenminste bewezen dat ze enige deskundigheid hebben.

Herplaatsing van personeel is een andere zaak. Ik citeer verder : 'Toegevoegde waarde : ten aanzien van de opmerkingen van de inspectie stel ik vast dat uw verduidelijkende nota de beperkte argumentatie van de inspectie voldoende weerlegt. Juridisch-technische realiseerbaarheid : ik ben van oordeel dat de juridische adviezen die zich in het voorgelegde dossier bevinden van de afdeling Overheidsopdrachten en professor David D'Hooghe voldoende de bezwaren van de inspectie kunnen ontkrachten.'

Professor D'Hooghe is zowat de algemeen erkende autoriteit op het vlak van overheidsopdrachten. Men kan toch moeilijk de verdenking uiten dat professor D'Hooghe in mijn opdracht aan de universiteit van Leuven benoemd is. Het uiteindelijke antwoord dat ik van de minister van Begroting gekregen heb, is in ieder geval niet zo eenduidig negatief.

Wat is nu de stand van zaken van de opdracht van Coopers & Lybrand na de uitvoering van de eerste fase van hun opdracht ? Ze hebben de synthesenota voorgelegd waarvan u in kennis werd gesteld. U merkte op dat die nota voortijdig circuleerde. Ik geef toe dat er waarschijnlijk enkele deontologische fouten gebeurd zijn. Ik heb zelfs een vermoeden in welke omgeving de oorzaak moet worden gezocht. Het is veel meer dan een vermoeden, want ik ben er zeker van dat de bron in een vakbondsomgeving moet worden gezocht, met name bij bepaalde ambtenaren die dienaangaande een grote verbondenheid hebben ten aanzien van hun vakbond. Ik ben mij daar terdege van bewust, maar het is niet omdat ik daaromtrent geen tuchtprocedure opstart, dat ik dit moet goedkeuren.

Zodra de beslissing genomen was, heb ik u het hele pakket toegestuurd. Ik wacht nog steeds op uw brief met een dankwoordje voor de snelheid waarmee ik uw verzoek heb ingewilligd, maar waarschijnlijk hebt u daar nog geen tijd voor gehad. Het eindrapport werd dus besproken en goedgekeurd door de stuurgroep. Vervolgens, op 3 februari 1998, werd het aan de regering voorgelegd. De door de

regering genomen beslissing houdt ook in dat in de tweede fase de Europese procedure wordt gevolgd, namelijk de onderhandeling met voorafgaande bekendmaking. Ik zal niet vooruitlopen op wie daar allemaal aan zal deelnemen. Ik heb wel vastgesteld dat in andere - weliswaar beperktere - outsourcingdossiers verenigingen zijn ontstaan van twee of meer deskundigen die in verschillende zaken zijn gespecialiseerd. Ik zie daar dikwijls heel bekende Vlaamse namen opduiken.

Men heeft mij ook al publiek bekend dat de aandelen van een bepaalde NV, vroeger een VZW, gegeerd lijken door sommige mogelijke kandidaten. Als die een deel van hun kapitaal wensen te verkopen door aandelen op de markt te brengen, dan zullen die - naar ik vermoed - boven de marktprijs worden verkocht. Vanuit de bedrijven die hieraan wensen deel te nemen zoekt men naar partners die enige vertrouwde hebben met het dossier of met de Vlaamse omgeving. Er kan net zo goed een Frans bedrijf opduiken of een bedrijf van god weet waar dat daarvoor geïnteresseerd is en dat een goed dossier kan voorleggen.

Door de Europese onderhandelingsprocedure kan om het even welk bedrijf dit naar zich toetrekken. Aan die Europese wetgeving moeten we ons houden en professor D'Hooghe werd ertoe aangesteld dit nauwlettend in het oog te houden. Dat is zijn specifieke opdracht in dit verband.

Wat zijn nu de conclusies die Coopers & Lybrand na de eerste fase ten aanzien van de regering heeft geformuleerd ? Ten eerste zeggen ze dat geen echte tegenindicaties worden vastgesteld tegen de principiële beslissing tot outsourcing. We mogen niet uit het oog verliezen dat die firma ook voor een deel haar eigen reputatie te verdedigen heeft. Het zou al te gemakkelijk zijn aan te nemen dat een internationale firma bereid zou zijn voor een deel van 47 miljoen frank om het even wat te schrijven. We mogen een firma met een internationale faam en met zo een ervaring toch niet vergelijken met de kruidenier op de hoek.

U mag ook niet uit het oog verliezen dat wij in de omzet van Coopers & Lybrand maar peanuts zijn. In verband met een tweede aspect heeft Coopers & Lybrand zelf toegegeven op dit moment niet over de nodige expertise te beschikken. Als uw thesis echter zou kloppen, dan zouden ze daarover doodleuk geschreven hebben dat er geen enkel probleem is. Dat hebben ze lekker niet gedaan. In feite hebben ze gezegd dat ze op dat vlak een beetje in de fout gaan en dat hun eerlijkheid hen gebiedt dit ook zo te schrijven.

Van den Bossche

Wat het tweede punt, het eigenlijke inzicht in het kostenaspect, betreft, zeggen ze daarover pas op het einde van de tweede fase iets zinnigs te kunnen zeggen. Dat is de reden waarom de regering - in tegenstelling tot wat aanvankelijk was aangekondigd - nog een tweede evaluatie zal maken bij een volgende beslissing. In principe was aangekondigd dat de beslissing nu definitief zou worden genomen, na ontvangst van het verslag. Door wat erin vermeld staat, hebben we ook gemeend dat we dit niet konden en dat we die deur nog altijd moesten openhouden. We zijn daarin dus heel logisch geweest en consequent met wat we zelf hebben gezegd. Ze hebben dit niet gekund, omdat er tot op heden geen service level agreements bestaan in de Vlaamse administratie, die naar uw mening zo goed functioneert inzake informatica en waar met moeite een probleem kan worden gesignaleerd. Het kwaliteitsniveau dat ze hanteren, is tot nu toe niet definieerbaar. Het is dan ook begrijpelijk dat inzake informatica kostprijzen en kwaliteitsniveau met elkaar verband houden. Indien men het kwaliteitsniveau niet met zekerheid kan vastleggen, wordt dit moeilijk. Men heeft een theoretisch model uitgeprobeerd, maar ook daar stoot men weer op hetzelfde probleem.

Het klopt dus dat we nu geen antwoord hebben zoals we hadden verwacht bij het begin van fase 1. We hebben dan ook beslist de deur niet volledig te sluiten. Ze blijft open en in de volgende fase volgt er nog een evaluatie.

Alleen de bureauticaopleidingen worden buiten de reikwijdte gehouden. De overige diensten zitten erin vervat. De uitzonderingen zijn fotogrammetrie, sondering geotechniek en de studie waterbouwkunde-scheepsmanoeuvresimulator. De volgende zaken zitten er dus wel in : de eerstelijns-IT - de logistiek eindgebruikersinfrastructuur en exploitatiehelpdesk -, de gedistribueerde IT, het beheer van de niet-mainframeomgeving en het beheer van telecommunicatiefaciliteiten.

Ik vraag me trouwens af of we, door de vreselijke link met een bepaalde VZW, niet te lang in die mainframeomgeving zijn gebleven. Ik herinner me een discussie met bepaalde mensen die vandaag ook tegen de outsourcing zijn en toen ook gezworen hadden dat de mainframe heilig en voor eeuwig was. Ik zei toen al dat een client-serveromgeving zich in een reeks gevallen meer aangewezen was dan de mainframe. We zijn te lang bij de mainframeomgeving gebleven, omdat de VZW in kwestie heel sterk bij die omgeving zwoer.

Tot de tweede dienst behoren ook meer telecommunicatiefaciliteiten, de gecentraliseerde IT, het beheer van wat er nog overblijft van de mainframeomgeving en de IT-ontwikkeling - de realisatie van de bedrijfstoeepassingen, zowel onderhoud als nieuwbouw.

De duurtijd van het contract wordt vastgelegd op vijf jaar. Na drie en na vier jaar wordt een evaluatie gehouden, in functie van bijsturing en voorbereiding van het al of niet voortzetten van de verdere samenwerking na afloop van de overeenkomst met de dienstverlener. Daarmee wordt ingegaan op de suggestie van de minister van Financiën. Ik kom daar straks nog op terug.

Het is natuurlijk juist dat we een afbouwperiode zullen moeten doormaken. Als men na vier jaar beslist, zal men de afbouw na vijf jaar nog niet beëindigd hebben. Dat is onbetwistbaar. Het is mijn gewoonte in de werking met de administratie bepaalde engagementen te nemen. We zijn ook te lang bij de mainframeomgeving gebleven omdat we een engagement hebben genomen en dat moesten uitvoeren. Elke verandering in de informatica, in welke omgeving ook, vraagt tijd, vooral omdat er vaak belangrijke investeringen mee gepaard gaan.

Die tijd wordt natuurlijk steeds korter. Naarmate de snelheid waarmee we moeten herinvesteren in hardware toeneemt, wordt de periode van overgang de facto korter, terwijl de factuur hoger wordt. Dat heeft niets te maken met de keuze voor outsourcing of niet. In het algemeen is de snelheid waarmee de wijzigingen zich op dit moment in de sector voordoen zo hoog, dat het materiaal niet wordt gebruikt tot het versleten is, maar slechts tot wanneer men dreigt achterop te raken als men het niet vervangt door de laatst aangekondigde modellen en mogelijkheden.

Voor de gunning wordt geopteerd voor een procedure van onderhandelingen na voorafgaande oproep tot kandidaatstelling. Dat gebeurt keurig. De verantwoordelijke is professor D'Hooghe. We hebben een en ander volledig aan hem overgelaten omdat we ervan uitgingen dat we in die specialiteit op juridisch vlak niet de topkwaliteit in de eigen administratie ter beschikking hebben. Ik vind dus dat ik de topkwaliteit moet binnenhalen om ervoor te zorgen dat die procedure keurig wordt gevolgd. Dat is ook een vorm van outsourcing.

Er is geen overdracht van bestaande infrastructuur. Tevens wordt er geopteerd voor gunning aan één partner, zijnde een onderneming of vereniging van

Van den Bossche

rechtspersonen. In dat laatste geval is iedere rechtspersoon hoofdelijk aansprakelijk maar dient een vertegenwoordiger-integrator ten aanzien van het ministerie te worden aangeduid. Beheersmatig is er dus een integrator, maar juridisch-technisch is elkeen verantwoordelijk als het een vereniging van rechtspersonen is.

Op de vraag of Coopers & Lybrand de opdracht heeft uitgevoerd volgens de overeenkomst, moet ik antwoorden dat de stuurgroep en externe begeleidingscommissie en de Vlaamse regering uiteindelijk hebben geoordeeld dat dit het geval is. We hebben aanvaard dat ze op een tweede punt op dit moment hun opdracht niet konden vervullen. We hebben dan ook onze beslissing gewijzigd om in één of andere zin te trancheren.

De conclusies van Coopers & Lybrand zijn in overeenstemming met de beslissingen van de Vlaamse regering en het advies van de minister van Financiën. Ik heb het advies voorgelezen; het staat trouwens tot uw beschikking. Er bestaat geen tweespalt in deze materie tussen de minister van Financiën en mezelf. De begeleidingscommissie staat trouwens vrij positief ten opzichte van het voorstel.

Het advies van de Inspectie van Financiën over het verslag van Coopers & Lybrand heb ik reeds voorgelezen. Het is vrij onduidelijk: men maakt een aantal opmerkingen waaruit toch blijkt dat men het dossier slechts vrij oppervlakkig heeft doorgenomen. De materie is echter zo complex dat men de inspecteur van Financiën weinig kan verwijten.

De vragen en opmerkingen zijn in de repliek punt voor punt met duidelijke argumenten weerlegd. De minister van Begroting en Financiën heeft dan ook duidelijk gezegd dat - en ik citeer: 'de opmerkingen van de Inspectie van Financiën voldoende worden weerlegd'. Ik heb dit dus niet partijpolitiek geregeld.

Op welke wijze wordt de laatste jaren voldaan aan de behoeften van de Vlaamse administratie inzake informatica? Zoals u weet wordt er jaarlijks een plan opgesteld, dat vertrekt van de directe behoeften van de gebruikers. Dit wordt door de verschillende informatica-afdelingen gecoördineerd per departement en de plannen worden per directieraad goedgekeurd.

Daarna worden die plannen gecoördineerd door de afdeling Informatica, een horizontaal bestuur, en door de interdepartementale werkgroep infor-

matica. Ten slotte wordt het resultaat daarvan geconsolideerd door het College van Secretarissen-Generaal. Dat resultaat wordt aan mij overgemaakt en daarna aan de Vlaamse regering, die het moet goedkeuren.

Telkens blijkt dat de administratie er slechts heel moeizaam in slaagt dit proces af te werken. De tevredenheid van de gebruikers over de huidige toestand en vooral over de realisatie van de plannen, is niet zeer hoog. Het verschilt wel per departement. Sommige departementen zijn in de loop der jaren misschien wat bevoordeeld bij de toekenning van de gelden. Het ene departement was ook wat sneller dan het andere in het geven van een duidelijk perspectief inzake de toepassing van informatica.

Het is duidelijk dat het departement van Onderwijs een voorsprong heeft op de andere departementen. Daar kwam men al in 1989, bij monde van de secretaris-generaal, met een vrij sterk uitgewerkt plan voor de dag. Men wist toen al waarvoor men informatica nodig had, welke lijnen men wilde trekken en waar men naartoe wilde. In andere departementen was men nog niet zo ver.

Het feit dat het departement van Leefmilieu en Infrastructuur ook sterk voorop loopt, hangt samen met de aanwezigheid van veel ingenieurs. Het departement schafte soms ook materiaal aan buiten de reguliere aanvragen om. Daar werden niet altijd de meest onschuldige methodes voor gebruikt. Men had er trouwens al jaren binnen het eigen departement een soort van horizontale functie informatica. Dat dateert nog van toen het een federaal ministerie was.

In opdracht van het College van Secretarissen-Generaal werd in 1996 een bevraging georganiseerd door de werkgroep outsourcing. Die werkgroep is volledig samengesteld uit ambtenaren. De resultaten van deze bevraging tonen duidelijk aan dat de tevredenheid bij de gebruikers, zowel aan de top als aan de basis, niet hoog is. Ik kan u het verslag daarvan bezorgen. Algemeen wordt vastgesteld dat de IT - en ik citeer uit het verslag: 'niet of onvoldoende bijdraagt tot de ondersteuning van de veranderingsprocessen die moeten leiden naar een daadwerkelijk klantgerichte organisatie.' Een van de belangrijkste klachten is dat informatica niet is ingeschakeld in het geheel van het veranderingsproces.

U vraagt ook hoe de interne begeleiding verloopt, zowel kwalitatief als kwantitatief, van een eventuele outsourcing van de informaticafunctie. Gedu-

Van den Bossche

rende het gehele verloop van de procedure wordt veel aandacht besteed aan informatie. Dat erkennen zelfs de vakbonden, die anders niet zo snel zijn om zoiets te erkennen, als niet volledig negatief. Over de beslissingen van de stuurgroep en van de Vlaamse regering werden telkens onmiddellijk - de dag nadien - met de vakbonden en alle betrokkenen per groep communicatierondes georganiseerd. Telkens er een beslissing viel, werd dat nageleefd zoals beloofd.

Er wordt voor geopteerd de begeleiding toe te vertrouwen aan de interne HRM-functie. Er werd geen speciaal korps voor opgericht. De vroegere HRM-medewerker werd trouwens voltijds voor dat project ingeschakeld. In de loop van de volgende maand wordt een individuele registratie van de belangstelling van al het betrokken personeel georganiseerd.

Voor de exploitatie, het onderhoud en de helpdesk wordt een duidelijke resultaatsverbintenis afgesloten op basis van service level agreements. Voor de realisatie van bedrijfstoepassingen worden algemene afspraken over kwaliteit, procedures en marktprijzen, contractueel vastgelegd. Op basis daarvan kan voor ieder concreet project een resultaatsverbintenis worden afgesloten op het ogenblik van de bestelling.

Over de omkeerbaarheid heb ik al gesproken. Niets is zomaar omkeerbaar. Ik heb u al gezegd dat in 1988, toen ik deze bevoegdheid kreeg, de informatica volledig afhankelijk was van het COI. Ook die situatie was niet onmiddellijk omkeerbaar, maar op korte termijn konden maatregelen worden genomen om naar een nieuwe situatie te evolveren. Bij outsourcing kan het risico op afhankelijkheid worden opgevangen door een effectief toezicht door sturing en controle. Externe auditors kunnen dat ad hoc ondersteunen.

In het bestek en in de overeenkomst die daarop volgt zullen de maatregelen worden opgesomd die moeten worden genomen bij niet-naleving van de overeenkomst of delen ervan. Een escalatie van een probleem kan uitmonden in de beëindiging van het contract of delen ervan. Maatregelen en modaliteiten die aan de beëindiging van de overeenkomst worden gekoppeld, zullen duidelijk worden gestipuleerd met het oog op omkeerbaarheid.

Ik deel dus uw bezorgdheid. Zowel de omkeerbaarheid als de afhankelijkheid van diegene die het contract krijgt toegewezen, zijn uitermate belang-

rijk voor de verdere uitwerking van dit dossier. Op dat vlak staan we aan dezelfde zijde.

De werkelijke kosten zullen pas gekend zijn op het einde van de tweede fase, bij de beoordeling van de offertes. Coopers & Lybrand stelt evenwel op basis van eigen ervaring en van neutrale bronnen zoals de Gartnergroep, dat een toename van kwaliteit en kwantiteit bij een gelijk kostenniveau mogelijk is. We hebben die stelling ook voorgelegd aan de begeleidingscommissie, die ze bevestigt. Ik geef toe dat het slechts een stelling is en dat ze niet echt is uitgewerkt. Ik wil uw opmerkingen daarmee niet van de tafel vegen, maar ik onthou ze, al waren ze wat spitant geformuleerd. Maar iedereen zingt nu eenmaal zoals hij gebekt is. Niet iedereen is even vredelievend als ik. Ik zal wel rekening houden met wat u zei.

Om een dergelijke vergelijking mogelijk te maken wordt nu gewerkt aan een retrospectief luik omtrent de huidige kostenstructuur en de evolutie ervan in het recente verleden, namelijk in 1994, 1995 en 1996. De resultaten hiervan zullen we u ter beschikking stellen. Verder is er een prospectief onderdeel : een projectie van de informaticakosten op basis van een informaticastrategie, opgemaakt onder verantwoordelijkheid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Beide onderdelen vormen dan het vergelijkingspunt dat tijdens de onderhandelingen zal worden gehanteerd inzake de offertes.

Wat zijn de onmiddellijke voordelen van fase 1 ? Op basis van de studie van Coopers & Lybrand en de analyse van de huidige organisatie van de informaticafunctie na fase 1 werden een aantal concrete aanbevelingen geformuleerd die aanleiding geven tot initiatieven op korte termijn, ongeacht de beslissing tot outsourcing. Ik geef er u vier. Ten eerste werd een model uitgewerkt met de verantwoordelijkheidslijnen tussen de eenheid sturing en controle en de IT-leverancier, zowel extern als intern.

Ten tweede wordt de interne informatica geherstructureerd op basis van de servicepakketten die worden geïdentificeerd. Ten derde werkt de administratie een voorstel uit met betrekking tot structurering van de vraagzijde. Ook dat is nieuw en is helemaal te danken aan deze eerste fase. In elk geval leidt men, onafhankelijk van de outsourcing, verder zijn leven en is er kwaliteitswinst. Ten vierde is men met de procedure begonnen om de nieuwe informatica-eenheid Sturing en Controle op te richten.

Van den Bossche

Ik wil eindigen met een algemene opmerking. Mijnheer Taylor, motivatie en demotivatie zijn moeilijk te meten. In de mate waarin we op dat vlak diepteonderzoek verrichten, blijkt in elk geval niet wat u stelt. Binnen de informaticadiensten zouden er verschillende soorten reacties zijn. Er zouden de halsstarrige bevechters zijn, die in hun ijver misschien zelfs af en toe deontologisch wat te ver gaan. Ik neem hen dat niet kwalijk en hecht daar dus geen consequenties aan. Hoewel ik dit dus weet en er namen op zou kunnen kleven, doe ik dat niet. Ik tolereer dit omdat ik vind dat het bij het proces en de moeilijkheidsgraad ervan hoort.

Een andere groep mensen is vrij bang : ze vragen zich af hoe dit alles concreet zal gebeuren. Ook deze angst is begrijpelijk : ze komt voor bij elke verandering. Een derde groep is vrij rustig en zelfverzekerd, omdat we hen een aantal garanties hebben gegeven. In het begin rezen immers een aantal terechte vragen die we niet onmiddellijk konden beantwoorden, onder meer over het ambtenarenstatuut van de betrokkenen. Gaandeweg werd daar echter een antwoord op gegeven. Een algemene negatieve invloed op de Vlaamse administratie is er dus niet. Iedereen weet perfect dat informatica een van de moeilijke uitdagingen is waarmee we in zijn geheel worden geconfronteerd. Ik beschouw dus geen enkele weg als alleen zaligmakend, ook niet die van outsourcing. Ik meen dat dit laatste zich nog steeds opdringt, maar er zal een nieuwe beslissing moeten worden genomen door de regering. Daarbij zal rekening worden gehouden met elementen die voorheen nog niet in rekening konden worden gebracht.

Ik eindig op de wijze waarop u eveneens eindigde. Ik blijf dit een uitermate delicate zaak vinden, waarbij we zo nuchter mogelijk moeten trachten de verschillende elementen op een rijtje te zetten. De vakverenigingen mogen dan al edele motieven hebben, ik pleit er toch voor om dit dossier, vanuit welk nobel motief dan ook, niet te sentimentaliseren of het te simplificeren door de oude toestand plots heilig te verklaren en de nieuwe als des duivels.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Mijnheer de minister, u moet hier niet verwijzen naar de vakverenigingen : die hebben hier niets mee te maken.

Minister Luc Van den Bossche : Ik ben nog een deel van mijn antwoord vergeten. Als u het hebt

over politieke aanstellingen, dan weet ik niet wat u bedoelt. Als u doelt op het feit dat de eenheid Sturing en Controle waarschijnlijk zal worden geleid door de heer Van Buyten, dan antwoord ik u dat u uw eigen secretarissen-generaal moet ondervragen.

Mijnheer Taylor, ik heb geen nood aan insinuaties. Ik zal daar dus heel duidelijk op antwoorden.

De heer John Taylor : Ik heb geen eigen secretarissen-generaal.

Minister Luc Van den Bossche : Het zijn er zeven. U mag ze alle zeven ondervragen. Het zijn ook de uwe, want ze behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

Ten eerste is men er op het departement van de heer Van Buyten, het departement Onderwijs, niet gelukkig mee dat hij een ander mandaat zou krijgen. Ten tweede is de betrokkene geen vragende partij. Hij wenst in elk geval de mogelijkheid te behouden om terug te keren naar het departement Onderwijs voor de eerste periode. Indien de regering daarop niet was ingegaan, dan zou hij hebben geweigerd. Ten derde heb ik herhaaldelijk het college de vraag gesteld of men iemand anders kende die zowel bekwaam was als de bereidheid vertoonde om deze taak te vervullen. Ik had andere namen kunnen suggereren, maar als die mensen bijvoorbeeld tegelijkertijd kandidaat zijn voor benoeming tot directeur-generaal in het departement van hun dromen, dan zullen ze niet onmiddellijk bereid zijn om die droom te laten schieten. Ze zullen dat zeker niet doen als ze wellicht heel veel kans maken die benoeming in de wacht te slepen.

Voor mijn part mocht om het even wie komen. Men heeft toen telkens vanuit het college geoordeeld dat er maar één interne kracht dit kon. Ik heb ook de externe sturing en controle overwogen, maar ik heb van professor D'Hooghe een nota gekregen waarin hij beweert dat dit grote juridische problemen met zich mee zou brengen.

Het is bovendien geen benoeming, indien dit voor u een troost kan zijn : het is een mandaat voor vier jaar dat op elk ogenblik door de twee partijen kan worden herroepen. Voor de rest zal een procedure worden doorgevoerd op grond van functiebeschrijvingen. Op basis van de functiebeschrijvingen en van de interesse van de betrokkenen, kunnen die naar de cel Sturing en Controle worden gestuurd.

Ik vind uw insinuatie op dat vlak, die u in het vuur van uw pleidooi heeft geuit en die misschien niet slecht bedoeld was, nogal droevig. Ik denk niet dat

Van den Bossche

ik het voorbeeld ben van iemand die uit eigen stal benoemt. Ik vind dit nogal misplaatst.

De heer John Taylor : U hoeft zich niet kwaad te maken.

Minister Luc Van den Bossche : Ik maak me niet kwaad. Ik zeg alleen dat uw insinuatie misplaatst is.

De heer John Taylor : Ik heb niets geïnsinueerd : u insinueert dat ik iets insinueer.

Minister Luc Van den Bossche : Zo gaat dat als men elkaar soms niet goed begrijpt. En dat komt bij ons wel vaker voor.

De heer John Taylor : Ten eerste zou ik willen herhalen dat de minister ook een aantal zaken insinueert.

Minister Luc Van den Bossche : Ik denk dat u me verkeerd begrijpt. U insinueert nu dat ik iets insinueer.

De voorzitter : Wie is er begonnen ?

De heer John Taylor : De minister insinueert dat ik vind dat wat informatica betreft, alles in de Vlaamse administratie ideaal is. Ik heb dat nooit gezegd, wel integendeel. Het is duidelijk dat er nog een aantal zaken kunnen worden verbeterd. Dat trekt waarschijnlijk niemand in twijfel. We zijn altijd voorstander geweest van een verbetering. De vraag is alleen hoe dat moet gebeuren. Moet daarvoor het volledige informaticaproject verdwijnen ? Kan men ook niet nagaan wat intern kan worden verbeterd ? Wat men zelf niet kan doen, kan dan worden doorgegeven aan gespecialiseerde organisaties. Dit is ons standpunt.

Minister Luc Van den Bossche : We kunnen voortdoen zoals we nu bezig zijn, namelijk niets zeggen en toch outsourcen. Iedereen is zo tevreden over wat Onderwijs onder andere met Edison heeft bereikt. Ik ben goedgeplaatst om u de cijfers hierover te geven. Weet u hoeveel we hiervoor aan bodyshopping hebben moeten doen, hoeveel aan externen is uitgegeven, hoeveel men met andere woorden heeft moeten outsourcen zonder dit te zeggen ?

De heer John Taylor : U beweert zaken die niet waar zijn.

Minister Luc Van den Bossche : Momenteel vinden op een aantal plaatsen heel stilzwijgend voorbeelden van outsourcing plaats die vrij omvangrijk zijn.

De heer John Taylor : Ik denk dat dit zich tot nu toe vooral beperkte tot een aantal zaken. Maar als men het volledige project outsourcet, dan vrees ik voor te veel afhankelijkheid. Om de vraagzijde in de toekomst te blijven structureren, moet men in eigen huis over voldoende mensen beschikken die daarvan op de hoogte zijn.

Minister Luc Van den Bossche : De vraagzijde is een managementskwestie.

De voorzitter : Ik stel voor dat de heer Taylor zijn repliek afrondt.

De heer John Taylor : Ik denk dat het niet alleen een managementskwestie is. Volgens mij is het heel belangrijk dat in de administratie een aantal mensen op niveau over deze zaken kunnen praten.

Minister Luc Van den Bossche : Dat zal ook gebeuren. Men heeft samen met het college beslist dat er in elke administratie een minimale aanwezigheid moet zijn van mensen die een informaticavorming hebben gehad.

De heer John Taylor : Dat was toch niet de oorspronkelijke bedoeling.

Minister Luc Van den Bossche : Dat was oorspronkelijk wel de bedoeling, maar men was nog niet uitgediscussieerd.

De voorzitter : Zijn er nog bijkomende vragen ? Ik denk dat uw bekommernis uitgebreid aan bod is gekomen.

De heer John Taylor : Ik wil nog eens benadrukken dat we niet zeggen dat alles goed gaat in de Vlaamse administratie. We vinden dat een aantal zaken kunnen worden verbeterd, maar de aanpak zou wel anders kunnen. Men moet nagaan wat intern beter kan. De rest kan aan anderen worden overgelaten.

De minister heeft in zijn inleiding verwezen naar 1988. Toen was er inderdaad ook een belangrijke vorm van uitbesteding, maar het was geen volledige uitbesteding. Het ging vooral om deelpakketten. Hier gaat het om een globaliteit. Dit is een fundamenteel verschil.

Minister Luc Van den Bossche : Ik zou het eens moeten nakijken, maar ik denk dat ik toen niet

Van den Bossche

eens een informaticus had. Al de rest was uitbesteed.

De heer John Taylor : Dat is alleszins vandaag niet het geval. Ik vrees dat men de facto naar een afhankelijkheid gaat voor meer dan vijf jaar.

Minister Luc Van den Bossche : U moet twee dingen onderscheiden. De afhankelijkheid van een outsourcing waarbij verschillende firma's titularis kunnen worden van outsourcing, overschrijdt die periode van vijf jaar. Anderzijds is er een opeenvolging van firma's waarbij je na vijf jaar opnieuw een volledig concurrentiële situatie hebt.

De heer John Taylor : Dat betwijfel ik aangezien diegene die het heeft in een unieke positie zit en beschikt over een voorkennis en een knowhow waarmee geen enkele firma kan concurreren.

Minister Luc Van den Bossche : Ik stel voor dat u de Europese richtlijnen terzake eens leest. Ik kan u verzekeren dat die bijzonder meticulous zijn.

De heer John Taylor : Ik denk dat we daarover een verschillende mening hebben.

Ik vind dat u zeer licht over de adviezen van de Inspectie van Financiën heengaat. Over het advies van de minister van Begroting beschik ik niet. Zo een goede communicatie heb ik niet met de minister van Begroting. Maar het vorige advies waarop de oorspronkelijke beslissing was gebaseerd, wordt nu volledig genegeerd. U kunt dit niet ontkennen. Ik zal de tekst niet opnieuw voorlezen, maar ik herhaal dat die volledig haaks staat op wat nu gebeurt. De minister van Financiën zegt welke onderdelen van de informatica al dan niet van toepassing kunnen zijn, maar alle mogelijkheden worden opengelaten. Mijnheer de minister, u antwoordt niet op mijn vraag hierover. U hoeft er ook niet op te antwoorden. De minister van Financiën heeft bij de oorspronkelijke beslissing, die aan de basis van alles ligt, een advies gegeven dat volledig ingaat tegen wat nu gebeurt. Dat kunt u niet ontkennen.

Minister Luc Van den Bossche : U moet uw vragen stellen aan de minister van Financiën.

De heer John Taylor : De minister van Financiën schrijft letterlijk : 'Dit houdt in dat de toewijzing van deze opdracht geen principiële stellingname inhoudt voor of tegen outsourcing. De beslissing hieromtrent kan pas getroffen worden nadat een

definitief beeld van een positieve kosten-batenbalans blijkt.' Mijnheer de minister, de regering heeft nog geen principiële stelling genomen en negeert bijgevolg deze tekst.

Minister Luc Van den Bossche : De regering negeert dit niet. U negeert zelf een gedeelte van onze beslissing. Omdat over punt 2 geen beslissing kon worden getroffen, hernemen we het debat hierover. We hadden hier niet in voorzien.

De heer John Taylor : Wat Coopers & Lybrand betreft, wil ik erop wijzen dat het in totaal om drie fasen gaat en er is zelfs in een vierde voorzien. Die vierde fase zal er heel waarschijnlijk komen. Wie zal er geschikt worden bevonden om de outsourcingfirma te begeleiden, te corrigeren en op te volgen ? Coopers & Lybrand zal dit contract in de wacht slepen. Ze zijn de meest geschikte keuze, want ze zijn er al mee bezig. Dit zal zo door blijven gaan. Coopers & Lybrand heeft bovendien zelf voorgesteld om over te gaan tot de vierde fase. Het was heel diplomatisch van u om dit af te wijzen.

Minister Luc Van den Bossche : U vindt het niet goed dat ik ja zeg, en als ik neen zeg, verwijt u me weer diplomatisch te zijn.

De heer John Taylor : Coopers & Lybrand heeft zelf voorgesteld de vierde fase uit te voeren. U weet dat er nood is aan externe begeleiding en ook dat Coopers & Lybrand deze taak zal krijgen. Het gevolg hiervan zal een cumulatie zijn. We mogen hierbij ook niet uit het oog verliezen dat Coopers & Lybrand niet alleen deze opdracht heeft gekregen van de Vlaamse administratie, maar ook vele andere. Het is voor de firma dus zeer belangrijk om voor de Vlaamse Gemeenschap te blijven werken, want er is veel geld mee gemoeid. Ik herhaal nogmaals dat de criteria voor het toewijzen van de opdracht niet werden gerespecteerd. Mijnheer de minister, ook hierover hebt u niets gezegd.

Ik verwijs ook naar de motie van het Vlaams Parlement waarin wij om een voorafgaand debat over de kerntaken hebben gevraagd. Ook daarover hebt u niets gezegd. Nochtans is dit een fundamenteel aspect van de zaak. Uw zwijgen betekent dat de regering het parlement negeert.

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer Taylor, ik heb uittreuren herhaald dat de Vlaamse regering geen kerntakenbeleid wil voeren.

De heer John Taylor : In een motie van het parlement wordt een discussie met de regering over de kerntaken gevraagd.

Minister Luc Van den Bossche : Het is de taak van de regering om samen met haar administratie het beleid uit te stippelen. Een algemene vergadering kan in geen enkel bedrijf de taken van het management overnemen.

De heer John Taylor : We vragen enkel een debat.

Minister Luc Van den Bossche : Wat wenst u eigenlijk ? Wenst u dat we plechtig verklaren dat we geen kerntakenbeleid willen voeren ?

De heer John Taylor : Neen, het is belangrijk dat er een debat kan worden gevoerd tussen de regering en het parlement over de kijk die we hebben op de kerntaken en op de zaken die men afstoot. We stellen vast dat men al jaren in alle stilte dingen aan het afstoten is. De laatste jaren is hierin zelfs een versnelling opgetreden. Het afstoten gebeurt op allerlei manieren. U hebt er zelf een aantal voorbeelden van gegeven. Hierover bestaat geen enkele afspraak. We moeten dit debat ten gronde voeren,

temeer daar het ook over een zeer belangrijke budgettaire kwestie gaat.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Taylor werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering uitspreken.

Het incident is gesloten.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 12.25 uur.*
